

den Maade, hvorpaa man gør det her, og som maaske kan siges i visse Maader at være nogenlunde plausibel, eller — thi det er for stærkt sagt — ikke rent absurd, alligevel let vil udsætte vort Land for at blive til Latter omkring i den store Verden. Det lader sig nu en Gang ikke bestride, at Penge er en international Vare, hvis Pris bestemmes paa det internationale Marked. Der gives sikkert ikke nogen Vare i Verden, der i saa høj Grad har et internationalt Marked og prisbestemmes af dette som netop Penge. Penge er nemlig den eneste Vare, som altid vedbliver at være en Vare, alle andre Varer ender med at gaa over i Forbruget, at forsvinde, at tabe deres Form. Ved Penge forstaar man overhovedet en Vare, som stadig købes og sælges, som er i Omsætning, alle andre Varer er kun en vis Tid i Omsætning, deres indre Formaal er til syvende og sidst at gaa ud af Omsætningen, at tjene Forbruget. Derimod holder Penge sig altid svævende i Vareform, er den egentlige Vare, den er, fordi den har det internationale Marked for sig, en Vare af særlig Beskaffenhed, og det nytter ikke, at man i Danmark vil forsøge at regulere den ved kunstige Lovbestemmelser.

Jeg har sagt, at jeg syntes, der var en Tanke i, hvad den ærede næstsidste Taler (Birch) fremsatte, men denne Tanke synes mig nu at være blevet forfusket, det er for faa Papirer, der er Tale om, og efter min Mening dannes der derved en for snæver Basis. Endelig maa jeg sige, at jeg kan give de fleste af de Betragtninger, som den ærede næstsidste Taler nu har gjort gældende, min Tilslutning. For at markere, i hvor høj Grad jeg ønsker, at man dog i alt Fald efterhaanden skal arbejde lovgivningsmæssigt hen til at sætte et bestemt afgørende Skel mellem paa den ene Side Sparekasser, som tjener et vist Formaal, og paa den anden Side Banker, som tjener helt andre Formaal, har jeg ikke kunnet gaa med til at give Sparekasserne Ret til at diskontere Veksler, til overhovedet at befatte sig med Veksler. Denne Distinktion, at man har Lov at diskontere Veksler, men man maa ikke omsætte dem, er ganske uholdbar, i alt Fald nationaløkonomisk set, maaske er den juridisk set holdbar, thi Juristerne har jo en underlig Maade at kløve de nationaløkonomiske Begreber paa. I Virkeligheden er det, som sker, stadig en Omsætning, og hvorfor en Sparekasse, naar den har diskonteret en Veksel, ikke har Lov til at rediskontere den, indser jeg ikke, men

hvad der staar fuldkommen klart for mig, er, at det er urimeligt at tillade Sparekasserne at drive en ren og skær Bankvirksomhed, som Diskontering af Veksler jo er.

Jeg har stillet et lille specielt Ændringsforslag under Nr. 9 angaaende Valg af Direktion i de selvsupplerende Sparekasser. Det forekommer mig, at det er saa sin egen Sag at gaa over til de forholdsvis talrige Repræsentantskaber for disse Sparekassers Vedkommende, det vil maaske kunne give Anledning til adskilligt unyttigt Benjageri, men dette Ændringsforslag ligger mig ikke særligt paa Hjerte, jeg har først og fremmest gerne villet høre, hvad den højtærede Minister her i Salen vilde sige derom.

Medens jeg har Ordet, vilde jeg paa Grund af den Sammenhæng, der, hvad ogsaa den ærede Formand har betonet, bestaar imellem de paa Dagsordenen staaende Emner, sige et Par Ord om — eller motivere vil jeg hellere sige, da det sikkert ikke kan gøres i et Par Ord — det af mig under Nr. 6 til Banklovsforslaget stillede Ændringsforslag. Det er i Virkeligheden et meget stort og vidtløftigt Anliggende og en overordentlig vigtig Side af Sagen, der her røres ved, og det kunde maaske i og for sig være fristende ved dette lidet besøgte Møde at henvise til, hvad jeg i saa Henseende har udtalt i Betænkningen, og saa lade 5 være lige. Paa den anden Side tør jeg vel sige, at det er en udsøgt Kreds, der er tilbage, en Kreds, der i Sandhed interesserer sig rent sagligt for Bankvæsen, som Følge deraf turde det være en frugtbar Jordbund at udsaa sine Sædekorn i. Men hvorom nu alting er, ligger det mig virkelig stærkt paa Sinde en Gang at tale her i Landets lovgivende Forsamling om disse Forhold. Jeg skal overordentlig gerne indrømme, som jeg har sagt i Betænkningen, at Banklovsforslaget, om det blev vedtaget, vilde give en Række gode og sunde Bestemmelser, men der er et afgørende Punkt, nemlig med Hensyn til Garantien for Bankernes Soliditet, hvor denne Banklov efter min Mening intet som helst effektivt giver. Og jeg vil forvare mig mod at skulle bidrage til, at Befolkningen fik det Indtryk, at naar nu denne Banklov var vedtaget, kunde man være vis paa, at vore Banker ogsaa gennemgaaende var likvide. Man gør sig vel ikke skyldig i nogen overordentlig Overdrivelse ved at sige, at vore Banker, sammenlignet med de udenlandske Banker, gennemgaaende er særdeles lidt likvide.